

jeg finde det u sømmeligt og stridende imod den Grødbighed, jeg har for de konstitutionelle Rettigheder, en Rigsdag har, om den skulde taust gennem en Nedfættelse fra 1600 Rd. til 1000 Rd. give Afkald paa disse Rettigheder. Følger det da af sig selv, fordi Tiden falder midt i en Finansperiode, at den Regering, der regjerede fra den 1ste April 1855 til den 2den October 1855, ikke var en konstitutionel Regering? Var det da ikke en Regering, som regjerede under Ansvar for Rigsdagen og efter Grundloven, men en Regering, der regjerede aldeles absolut, som ikke behøvede at aflægge Noget Regnskab eller at staae Noget til Ansvar for sine Handlinger fra den 1ste April til den 2den October 1855, som altsaa førte et aldeles absolut Regimente? Thi naar Rigsdagen gjør Afkald paa den den efter Grundloven tilkommende Indflydelse i finansiel Henseende, saa førte jo Ministeriet et komplet absolut Regimente i den Periode fra den 1ste April til den 2den October. Eller mener den ærede Rigsdagsmand (Hage), at denne Myndighed er gaaet over til Rigsraadet? Hvor staaer det? Have vi en klar Anerkjendelse fra Regeringens Side, at den samme Myndighed er fra Rigsdagen gaaet over til Rigsraadet? Vide de ærede Rigsdagsmænd da ikke, at Rigsraadets og Rigsdagens Stilling til Regnskaberne er aldeles forskjellig? Vide de ikke, at Rigsraadets hele Myndighed, kun bestaaer deri, at det kan afgive Betænkning over Regnskaberne? Det er den hele Myndighed det har, og mene de ikke, at de samme af dem omtalte Banfættigheder ligeledes vilde opstaae, dersom Rigsraadet med Hensyn til en Periode, som falder inden den Tid, da det fik denne Ret, vilde drage Ministrene til Ansvar? Eller mene de, at det vilde blive anerkjendt som rigtigt, om Rigsraadet for en Periode, for hvilken Ministeriet ikke stod det, men Rigsdagen til Ansvar, vilde gjøre et saadant Ansvar gjældende for sig? Tro

de, det er Noget, som falder af sig selv? Man fremhæver de mange Banfættigheder, man siger, at, naar Rigsdagen for den ene Deel af Perioden bruger en Fremgangsmaade, er det ikke dermed givet, at Rigsraadet for den anden Deel deraf vil følge den samme Fremgangsmaade; men hvor staaer det skrevet, og Følgen deraf, at der i hele denne Periode skal være en komplet Ansvarlighed, idet Rigsraadet ligesaa lidt som Rigsdagen kan gjøre Ansvar gjældende? Jeg tvivler ikke om, at naar de Herrer sad i Rigsraadet, vilde de sige, at denne Periode vedrører Rigsdagen, og naar vi her sætte Ministrene under Tiltale, kan Rigsdagen ogsaa gjøre det, og saa vil der opstaae Confusion. Det kan gjerne være, at der i Overgangstilstanden kan være Banfættigheder at bekæmpe, men deraf følger ikke, at Rigsdagen skal gjøre Afkald paa den den efter Grundloven tilkommende Myndighed, dertil er der efter min Mening aldeles ingen Anledning. Lad det vise sig til den Tid, hvis der skulde foreligge et saadant Spørgsmaal, som kunde give Anledning til praktisk Anvendelse; det ligger ikke for nu; den Tid den Sorg. At vi her tage det Forbehold, at vi ikke gjøre Afkald paa den os efter Grundloven tilkommende Ret, finder jeg aldeles i sin Orden. Naar der engang maatte blive Spørgsmaal om Anvendelsen deraf paa et enkelt forekommende Tilfælde, vil det vise sig, hvilken Bei der vil være den rette at gaae. Efter min Mening have vi haft den fuldstændigste Ret til at fordrø Indtægterne og Udgifterne i den nævnte Periode indtil 2den October 1855 reviderede af os; saaledes stiller denne Sag sig for mig, og jeg tilstaaer, at det vedbliver at være mig lige uforklarligt og lige ubegribeligt, hvorfor Statsrevisionen ikke har forlangt Regnskabet, og hvorfor Regeringen ikke har tilstillet den Regnskabet for den nævnte Periode.